

Det er nødvendigt at give dem de muligheder. Hvis vi ikke får vedtaget det her lovforslag med ændringen i § 9, stk. 2, nr. 5, får de ikke reelle muligheder.

Der har været en del debat omkring integrationspolitikken. Desværre er den startet i kommunerne omkring det her lovforslag. Det er en debat, som vi fra SF's side har søgt at få rejst gentagne gange, men hver gang har det været svært.

Vi har haft en forfejlet boligpolitik igennem mange år. Vi har i nogle kommuner et højrentebyggeri, som gør, at mennesker med almindelige indtægter ikke har råd til at bo der. Derved tvinger man kommunerne til at anvise boligerne til folk på overførselsindkomster. Jeg har eksempler på reklamer i indvandrerorganisationernes blade fra 1970'erne, hvor man opfordrede dem til at flytte til Ishøj. Der var gode, store boliger. At Ishøj Kommune har så mange indvandrere i dag, skyldes denne boligpolitik.

Forudsætningen for, at vi kan få en reel integration af flygtninge og indvandrere i landet, er ligestilling på arbejdsmarkedet; det er starten til den reelle integration. Det er dér, diskussionen skal gå: Hvordan kan det lykkes for os at sikre et reelt arbejdsmarked også for flygtninge og indvandrere?

Den debat vil SF meget gerne deltage i, og vi håber, at Venstre og De Konservative vil bidrage konstruktivt og positivt.

Elisabeth Arnold (RV):

Da vi i 1992 vedtog loven om midlertidigt ophold til de bosniske flygtninge, var det ud fra grundige overvejelser og nøje diskussioner, bl.a. med FN's Flygtningehøjkommissariat, der i parentes bemærket tidligere har haft en formand, der var fra partiet Venstre.

Flygtningehøjkommissæren anbefalede de europæiske lande, der modtog bosniske flygtninge, at gennemføre lovgivning for midlertidigt ophold, men gjorde samtidig opmærksom på, at midlertidigheden måtte være af en sådan karakter, at den ikke krænkede de rettigheder, som andre asylansøgere ifølge landets lovgivning havde.

Vi har altså hele tiden vidst, at der måtte være en grænse for midlertidigheden. Vi satte den dengang efter nøje diskussioner i Folketinget til to år. Det vil sige, at hver enkelt bosnisk flygtning efter 2 års ophold i Danmark kan søge om asyl, og at asylsagerne vil blive behandlet ifølge vore normale regler herom.

Det er den situation, der er indtrådt nu. Allerede her i december vil der være en håndfuld bosniske flygtninge, som ifølge loven fra 1992 vil søge om asyl, og deres sager vil blive behandlet. Vi har selv været med til at vedtage loven med stort flertal her i Folketinget. Det Radikale Venstre støttede også loven, og vi er fuldstændig klar over, at nu må vi tage konsekvenserne af loven og gennemføre det, vi dengang håbede ikke skulle blive nødvendigt. Vi har ikke været i stand til at bremse eller standse krigen på Balkan. Vi er selv medansvarlige for, at vi følger vor egen lovgivning.

Vi ønsker desuden, at de bosniere, som ikke kan opnå asyl, får en anstændig tilværelse her, indtil krigen er slut. Der vil givetvis være nogle, som ikke kan opnå asyl, men som vi ikke kan sende tilbage. For hvad skal vi sende dem tilbage til? Til lejre i nabolandene, hvor de kan sidde og rådne op sammen med hundredtusinder af andre flygtninge fra området? Tilbage til et land, der er fuldstændig brændt ned og hærgnet af flere års borgerkrig?

De mennesker skal have ordentlige vilkår her, på trods af at de i de næste to år vil få tilbudt midlertidig opholdstilladelse. Vi går varmt ind for, at vi får den løsning, og vi er glade for, at det er lykkedes at skaffe et flertal for den. Vi beklager dybt, at Venstre og De Konservative ikke følger intentionerne fra 1992-loven op og gennemfører denne her lovgivning sammen med os andre.

Vi beklager også udsættelsen af tredjebehandlingen, men den forhindrer jo ikke loven i at blive vedtaget. Det skal vi nok sørge for.

Søren Søndergaard (EL):

Hvis vi kigger lidt mere overordnet politisk på den debat, vi har i dag, så skulle man jo næsten tro, at det hele var en aktion igangsat af Venstre eller måske af Fremskridtspartiet med det formål mere eller mindre for altid eller i hvert fald for lang tid fremover at forhindre en tilnærmelse mellem Det Konservative Folkeparti og de små borgerlige midterpartier, CD og De Radikale.

Jeg synes, man kan konstatere, at aktionen fra Venstre langt hen ad vejen er lykkedes. Man kan i hvert fald konstatere, at i de indlæg, der har været fra CD og De Radikale, har man nok ikke snakket sig tættere til Venstre i den politiske debat, men nok snarere snakket sig længere væk fra dem, og det er jo meget naturligt med de tanker, som er blevet lagt frem.